

Jeg skal for god ordens skyld tilføje, at Det Konservative Folkeparti også gerne så, at vi arbejdede for joint implementation eller fælles gennemførelse. Vi tror, at der kan findes holdbare og robuste ordninger, men vi er helt klar over, at det også er et af ministerens fobiområder eller skrækvisioner.

For Det Konservative Folkeparti er det som sagt vigtigt både at gavne miljøet og virksomhederne. Derfor er det naturligvis glædeligt, at det først og fremmest gennem gulerodsmetoden er lykkedes dansk erhvervsliv at blive førende på eksport af vindmøller og blive storeeksportør af røgrensningsanlæg og af mange andre teknologier og knowhow på energiområdet; i alle tilfælde, fordi dansk industri er fremragende, men også fordi vi kan demonstrere de nævnte anlæg i praksis.

Det er et overbevisende salgsargument at kunne sige: Vi bruger det selv. Det gør det endnu mere ærgerligt, at regeringen siger nej til nye kraftvarmeværker baseret på den nyeste og mest fleksible teknologi med kul som et af elementerne. Det er også kortsynet at godkende værker med en levetid på godt 30 år, når der kun er sikkerhed for brændslerne i 19 til 25 år.

En af de alvorligste anker mod regeringens energipolitik er, at den med sin brug af skatter og afgifter styrer dansk energiproduktion helt ned i detaljen i stedet for at fastlægge rammer, gerne miljømæssigt krævende. Det er altid sundt at skulle stå på tæer for at nå målene og så derpå lade sagkundskaben om at udfylde disse rammer.

Metoden med skatter og afgifter er også dræbende for erhvervslivet på grund af beslutningsprocessen med avisrygter og kompromiser og deraf følgende usikkerhed om afgifternes størrelse. Der er ingen ansvarlig erhvervsleder, der kan planlægge virksomhedsdrift under sådanne betingelser, hvor den økonomiske belastning kun er national, og hvor tiden til den nødvendige processtilling er alt, alt for kort.

Vi behandler i øjeblikket et lovforslag om økonomisk tilpasning af naturgasnettet til det liberaliserede marked, så det vil jeg ikke komme ind på her. Det samme gælder for spørgsmålet om olierør. Her skal jeg dog blot gentage, at vi gerne så DONG og dets datterselskaber privatiseret. Biomassehandlingsplanen er vi også i gang med revision af.

Der skal i den kommende tid ud over de forsknings- og energimål, jeg tidligere har nævnt, også arbejdes med vindmøller. Det er

væsentligt at sikre, at der tages hensyn til landskabet og til støjniveauet, at ældre møller udskiftes, at elværkerne får en rolle at spille, og at havmøller inddrages i højere grad.

Energimæssigt skal vi også satse på, at transportsektoren gennemgår samme effektivisering som el- og varmesektoren. Regeringens ensidige satsning på at begrænse CO₂-udslippet anser vi – set i lyset af den seneste tids debat om, hvad der giver klimaændringer og i hvilket omfang – for nytteløs og kortsigtet.

Vi er enige i, at mennesker har indflydelse på udviklingen i miljøet her på jorden, og vi vil også gerne give en bedre verden videre til vore børn og børnebørn, men dertil hører også en sund økonomi og sikkerhed for en stabil, konkurrencedygtig energiforsyning.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det høres så ofte: det der med, at der er danske virksomheder, som må lukke eller rejse til udlandet på grund af de grønne afgifter, og jeg kunne godt tænke mig fra fru Eva Møller bare at få nogle enkelte eksempler på virksomheder, der rent faktisk er flyttet til udlandet eller er lukket på grund af de grønne afgifter, specielt CO₂-afgiften. Det er jo sådan stadig væk, at vi har de fjerde- eller femtelaveste energipriser i Europa, så derfor skal man faktisk rejse meget langt væk for at få de lavere energipriser.

Omkring Stålvalseværket kunne jeg godt tænke mig at få uddybet, hvori problemerne præcis består. Så vidt jeg er orienteret, er det yderst begrænset, hvad Stålvalseværket betaler i CO₂-afgift. Til gengæld så er der nogle andre miljøkrav, som selvfølgelig gør det vanskeligt for Stålvalseværket, f.eks. kravene omkring støj og støv, arbejdsmiljø osv. Altså krav, der er opstillet af amtet.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Der er noget, jeg ikke helt forstår af fru Eva Møllers indlæg. Hvorfor er fru Eva Møller så ivrig efter at få slagtet guldkalven i form af at få DONG privatiseret?

Det er trods alt et samfundsgode og et aktiv for samfundet, at man har indsigt med den vigtige organisation.

Så siger fru Eva Møller, at Socialdemokratiet og regeringen har kulskræk. Kan fru Eva Møller ikke bekræfte, at uanset kulskræk er ca. 80 pct. af den danske energiproduktion i dag kulbase-